

○ คำพิพากษา

(ต. ๑๘)

คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๒/๒๕๖๓
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๘/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสงขลา

วันที่ ๒๕ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นางสาวสมบูรณ์ จรัสสิริบุญวงศ์ ผู้ฟ้องคดี
ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการทรัพยากรและกำหนดมาตรการ
กรมประมง ที่ ๑
อธิบดีกรมประมง ที่ ๒
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านการผลิต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพประมง เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ต่อสำนักงานประมงอำเภอเมืองสงขลา เลขที่คำขอ ๑๑๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ขอใบรับรองอนุญาตทำการประมงพาณิชย์โดยใช้เรือประมงชื่อ ว.สุภาพร ๔ หมายเลขทะเบียน ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ พื้นที่ที่จะขออนุญาตทำการประมงในอ่าวไทย มีเครื่องมือทำการประมงที่จะขอรับอนุญาต คือ อวนติดตา หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๓๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการพิจารณาต่อผู้ฟ้องคดีว่า ไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงโดยใช้เครื่องมือทำการประมงตามที่ยื่นคำขอได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยผู้ฟ้องคดีได้ใช้เรือประมงชื่อ สุนนารธรรมุทธ ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ กระทำ ความผิดตามมาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๑๖๕ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/มีคำสั่ง...

มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ ของผู้ฟ้องคดี และกักเรือสมุทรสมุทร ๕ ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด คำสั่งมีผลวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ว่า กรมประมงพิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่คณะกรรมการ มาตรการทางปกครองมีคำสั่งมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือ ทำการประมงและยึดสัตว์น้ำ และกักเรือประมงชื่อ สมุทรสมุทร ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง และเป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตฯ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ ยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต โดยคำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ อันเป็นลักษณะต้องห้ามในการได้รับใบอนุญาตฯ แม้ผู้ฟ้องคดี ได้โต้แย้งว่าขายเรือประมงชื่อ สมุทรสมุทร ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ให้แก่ บุคคลอื่นแล้ว แต่ยังมีได้ดำเนินการเปลี่ยนชื่อทางทะเบียนเรือก็ตาม แต่เมื่อคำสั่งคณะกรรมการ มาตรการทางปกครองดังกล่าว ยังมีได้มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่น คำสั่งทางปกครองดังกล่าวจึงยังมีผลใช้บังคับตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลง โดยเงื่อนไขหรือโดยเหตุอื่น ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อันเป็นลักษณะต้องห้ามในการรับใบอนุญาตฯ ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบข้อ ๖ (๒) ของกฎกระทรวงการขออนุญาต และการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ว่าจะเป็นการขอรับใบอนุญาตฯ สำหรับ เรือประมงลำใดก็ตาม ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่ได้รับใบอนุญาตฯ ดังนั้น การออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตฯ ประกอบเรือประมงชื่อ ว.สุภาพร ๔ หมายเลขทะเบียน ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ ของกรมประมง จึงเป็นการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีไม่อาจ รับฟังและเปลี่ยนแปลงคำสั่งไม่อนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ตามที่อุทธรณ์ได้ และได้รายงาน ความเห็นพร้อมเหตุผลให้มีคำสั่งยืนตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปยังปลัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างพิจารณา ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ถึงปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอให้ทบทวนการพิจารณา อุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตและขอผ่อนผันการอนุญาตให้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหนังสือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๒๐๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ ถึงผู้ฟ้องคดี แจ้งขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ ออกไปอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาพิจารณาอุทธรณ์ ต่อมา รองอธิบดีกรมประมง ปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๙๙๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงวินิจฉัย

/ยกอุทธรณ์...

ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากในการออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๓๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ไม่ได้จัดให้ผู้ฟ้องคดี มีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยมีได้พิจารณากรณีดังกล่าวและได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๙๙๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการพิจารณาอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน อีกทั้งผู้ฟ้องคดีได้มีการขายเรือสมุทรสมุทร ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ให้แก่บุคคลอื่นไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ตามสัญญาซื้อขายเรือ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ เพียงแต่ยังมีได้ดำเนินการโอนทางทะเบียนเท่านั้น ซึ่งการกระทำผิดตามที่กล่าวอ้างดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือให้แก่ผู้ซื้อไปแล้ว การกระทำผิดดังกล่าวจึงมิได้เกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และเมื่อการกระทำผิดที่เกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลอื่นโดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีส่วนรู้เห็นหรือเกี่ยวข้องด้วย จึงไม่เข้าเงื่อนไขว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว คณะกรรมการมาตรการทางปกครองจึงไม่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑๓ (๑) (๔) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดเดียวกัน มีคำสั่งเลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมงและยึดสัตว์น้ำ สังกักเรือประมงชื่อสมุทรสมุทร ๕ และเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ ของเรือสมุทรสมุทร ๕ ได้ คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เมื่อคำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามเหตุผลที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อาศัยเหตุตามคำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ มาเป็นเหตุในการพิจารณาและยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงถือเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน ประกอบกับแม้ในทางทะเบียนเรือสมุทรสมุทร ๕ จะยังเป็นชื่อของผู้ฟ้องคดีอยู่ก็ตาม และคณะกรรมการมาตรการทางปกครองได้มีคำสั่งเลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ก็คงมีผลใช้บังคับกับเรือสมุทรสมุทร ๕ เท่านั้น ที่จะต้องห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว โดยมีอำนาจนำมาบังคับใช้กับเรือ ว.สุภาพร ๔ ของผู้ฟ้องคดีได้ ทั้งนี้ ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดเดียวกัน ที่บัญญัติให้ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับเรือแต่ละลำ และหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาความหมายของลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในทางว่า เมื่อคณะกรรมการมาตรการทางปกครองออกคำสั่งยึดเครื่องมือทำการประมงและยึดสัตว์น้ำ สังกักเรือประมง และ

/เพิกถอน...

เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของเรือสมุทรสมุทร ๕ ผลแห่งคำสั่งดังกล่าว ย่อมนำมาใช้กับเรือ ว.สุภาพร ๔ รวมตลอดถึงเรือลำอื่นๆ ของผู้ฟ้องคดีด้วย ย่อมเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดี เสมือนหนึ่งห้ามผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพทำการประมงพาณิชย์ตลอดช่วงเวลา ๕ ปี เพราะผู้ฟ้องคดีย่อมไม่สามารถขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับเรือลำใดๆ ได้ อันเป็นการละเมิดซึ่งเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดี ถือเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๐ และหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะพิจารณาว่าการพิจารณาผลแห่งคำสั่งที่ใช้บังคับกับเรือสมุทรสมุทร ๕ ย่อมนำมาใช้กับเรือ ว.สุภาพร ๔ รวมตลอดถึงเรือลำอื่นๆ ของผู้ฟ้องคดีด้วย ย่อมสามารถกระทำได้ เนื่องจากพระราชกำหนดดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจของกฎหมายในการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลได้ แต่การพิจารณาตีความมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดเดียวกันในทางจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดีโดยสิ้นเชิงในลักษณะตามที่กล่าวมา ย่อมเป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีเกินสมควรแก่เหตุอันขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ อีกทั้งการตีความในลักษณะดังกล่าวย่อมทำให้มาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๒๖ โดยชัดแจ้ง ดังนั้น การพิจารณาวินิจฉัยและมีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายไม่สามารถประกอบอาชีพอันส่งผลต่อความเป็นอยู่ของผู้ฟ้องคดีและลูกจ้างอย่างมาก ทำให้ขาดรายได้และเกิดภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเรือบ้นแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๓ จนถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ เป็นเงินจำนวนรวม ๗๗๘,๘๐๐ บาท และจะยังมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวเกิดขึ้นสืบเนื่องต่อไป ทั้งการที่ไม่สามารถนำเรือ ว.สุภาพร ๔ ออกประกอบอาชีพได้ ส่งผลให้เรือเกิดความชำรุดทรุดโทรมอีกด้วย ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๒๓๑๑๑๑๓๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ คำสั่งยืนตามคำสั่งเดิมที่ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ และคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๙๙๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๒. ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๒๓๑๑๑๑๓๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ และคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๙๙๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ และขอให้ศาลกำหนดมาตรการ

/หรือวิธีการ...

หรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวแก่ผู้ฟ้องคดี โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ศาลมีคำสั่ง ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๓ ไม่รับคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามให้การว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือประมงชื่อ สมนาธรสมุทร ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ขนาด ๑๕๘.๙ ตันกรอส ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ เครื่องมือทำการประมงประเภทอวนล้อมจับ ชนิดอวนล้อมจับ ถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องทุกข์กล่าวโทษ ณ สถานีตำรวจภูธรตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เหตุเกิดบริเวณริมแม่น้ำบางนรา หมู่ที่ ๖ (บ้านหัวคลอง) ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ในข้อหาทำลายอุปกรณ์ลือกตริงอุปกรณ์ติดตามเรือ (VMS) และเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ติดตามเรือไปติดตั้งยังเรือลำอื่น ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและดูแลรักษาระบบติดตามเรือประมงของเรือประมงพาณิชย์ให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ร้องทุกข์กล่าวโทษเพิ่มเติม ข้อหาปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖๕ แห่งพระราชกำหนดเดียวกัน ซึ่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมยืนยันได้ว่าการทำลายอุปกรณ์ลือกตริงระบบติดตามเรือของเรือประมงสมนาธรสมุทร ๕ และนำมาติดตั้งไว้ในเรือที่ถูกล็อกไว้ ซึ่งเป็นเรือคนละลำกับเรือประมง สมนาธรสมุทร ๕ โดยมีการปลอมแปลงเครื่องหมายประจำเรือและทะเบียนเรือประมงลำดังกล่าวให้เป็นเรือประมงสมนาธรสมุทร ๕ และการที่เจ้าของเรือชี้แจงว่าได้มีการขายเรือให้แก่ [REDACTED] เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ แต่มิได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์และใบอนุญาตทำการประมง โดยผู้ฟ้องคดีได้เป็นผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตทำการประมงเพื่อรักษาสิทธิการทำการประมงพาณิชย์ไว้ก่อนนั้น จึงไม่อาจรับฟังเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีพ้นความรับผิดชอบต่อการฝ่าฝืนกฎหมายได้ พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๑๖๕ อันเป็นความผิดร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๓) และ (๑๑) ซึ่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๓ (๑) (๔) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดเดียวกัน ออกคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ และกักเรือประมงสมนาธรสมุทร ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ พร้อมกับแจ้งสิทธิการโต้แย้งคำสั่งว่าหากผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์จะโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน

/นับแต่วันที่...

นับแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรับทราบคำสั่งดังกล่าว และไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งคำสั่งมาตรการทางปกครองดังกล่าวโดยการยื่นฟ้องต่อศาลปกครองภายใน ๙๐ วัน แต่อย่างใด ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ต่อสำนักงานประมงอำเภอเมืองสงขลา เลขที่คำขอ ๑๑๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ประสงค์ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์โดยใช้เรือประมงชื่อ ว. สุภาพร ๔ ขนาด ๘๔.๕๑ ตันกรอส หมายเลขทะเบียน ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ ใช้เครื่องมือทำการประมงประเภททวนติดตา พื้นที่ทำการประมงในอ่าวไทย และภายหลังที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้เป็นผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการขั้นตอนและเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ – ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๓๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการพิจารณาการขออนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่าเป็นการไม่สามารถออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ สำหรับรอบปีการประมง ๒๕๖๓ – ๒๕๖๔ ตามที่ขอได้ เนื่องจากเคยถูกคำสั่งมาตรการทางปกครอง ยึดเครื่องมือทำการประมง และกักเรือประมงสุมาตราสมุทร ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ตามมาตรา ๑๑๓ (๑) และ (๕) ยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่ง และเป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ ยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าขายเรือประมงสุมาตราสมุทร ๕ ให้แก่บุคคลอื่นแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ แต่ยังมีได้ดำเนินการเปลี่ยนชื่อทางทะเบียนเรือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาทบทวนคำสั่งไม่อนุญาตแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ถูกคณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่งมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมง และกักเรือประมงชื่อสุมาตราสมุทร ๕ ตามมาตรา ๑๑๓ (๑) และ (๕) จึงยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่ง และเป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ ยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) ประกอบข้อ ๖ (๒) ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนั้น การออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เรือประมง ว. สุภาพร ๔ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้อโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีไม่อาจรับฟังและเปลี่ยนแปลงคำสั่งไม่อนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ตามที่อุทธรณ์ได้ จึงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ

/ตามหนังสือ...

ตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ และรายงานความเห็นพร้อมด้วยเหตุผลให้มีคำสั่งยืนตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไปยัง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว มีความเห็นฟ้องด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงวินิจฉัย ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๕๙๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า คำสั่งทางปกครองที่ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีได้รับ ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ และคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้จัดให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสดังกล่าวจะได้รับทราบข้อเท็จจริง อย่างเพียงพอและไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดี เพื่อหักล้างข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้หยิบยกขึ้นเป็นประเด็นวินิจฉัยเพื่อไม่อนุญาต ให้ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จึงเป็นการไม่ชอบด้วยมาตรา ๓๐ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณา ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีโดยมิได้พิจารณาถึงความชอบด้วยกฎหมายในขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญ ของการออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงเป็นการพิจารณา อุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน นั้น คำสั่งทางปกครองที่อาจกระทบสิทธิของคู่กรณี สิทธิดังกล่าวหมายถึง สิทธิที่คู่กรณีได้รับการรับรองตามกฎหมายหรือจากการรับรองการอนุญาต จากผู้มีอำนาจตามกฎหมายอยู่ก่อนแล้ว หากมีการออกคำสั่งทางปกครองที่อาจกระทบสิทธิ ของคู่กรณี เจ้าหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ ก่อนออกคำสั่งเพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสในการ โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน อันเป็นหลักการรับฟังคู่กรณี แต่สำหรับคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดียังมิได้รับอนุญาตให้ทำประมงพาณิชย์ ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่มีสิทธิตามกฎหมาย หรือได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจตามกฎหมาย เมื่อผู้ฟ้องคดีมายื่นคำขอรับใบอนุญาตจาก ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นการขอรับสิทธิที่จะเกิดขึ้นตามกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำประมงพาณิชย์ จึงเป็นเพียงการยืนยันถึงความไม่มีสิทธิ ของผู้ฟ้องคดี คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่กระทบสิทธิ ของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ก่อนออกคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่ต้องให้ผู้ฟ้องคดี มีโอกาสทราบข้อเท็จจริงเพื่อมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม หากศาลจะรับฟังว่ากรณีเป็นการกระทบสิทธิ แต่มาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิ ของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสดังกล่าวจะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาส ได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน วรรคสอง บัญญัติว่า ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับ ในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น... (๒) เมื่อจะมีผลทำให้

/ระยะเวลา...

ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป ซึ่งในเรื่องนี้ โดยที่ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ กฎหมายกำหนดให้มีอายุ ๒ ปี ตามรอบใบอนุญาต ซึ่งเริ่ม ๑ เมษายน ของปีที่ยื่นใบอนุญาตและไปสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๑ มีนาคม เมื่อครบสองปี ถัดไป และกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗ กำหนดว่า ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไปยังผู้ขอรับใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่ให้ผู้ประสงค์จะทำการประมงพาณิชย์ ยื่นคำขอรับใบอนุญาต และตามประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนและเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๕ กำหนดให้กรมประมงพิจารณาจัดสรรใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ วันที่ ๑ - ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๓ และให้แจ้งผลการพิจารณา วันที่ ๑๖ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ในการพิจารณาจัดสรรใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์และการแจ้งผลการพิจารณาให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จะต้องพิจารณาและดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ เพื่อให้ใบอนุญาตในรอบปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ มีผลบังคับใช้พร้อมกัน โดยเริ่มอายุใบอนุญาตในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ตามรอบใบอนุญาตฯ และในการพิจารณาจัดสรรใบอนุญาตฯ จะต้องพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตของผู้มีสิทธิได้รับใบอนุญาตพร้อมกันทั้งหมดทุกราย ตามแนวทางและหลักเกณฑ์การจัดสรรใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ภายในวันที่ ๑ - ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๓ และต้องมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาในวันที่ ๑๖ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในข้อ ๗ ของกฎกระทรวงการขอและการอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๕ ของประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลาหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนและเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ หากให้ออกให้ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดีก่อนที่จะมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะไม่สามารถพิจารณาจัดสรรใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์และแจ้งผลการพิจารณาได้ทันตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ และไม่อาจออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตได้ตามกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องทราบข้อเท็จจริงว่าตนเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว อยู่ก่อนที่จะมาขอรับใบอนุญาตฯ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่จำเป็นต้องให้ออกให้ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานก่อนออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีในการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่

/ได้รับทราบ...

ได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว และหากจะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้ว การดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเป็นการดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้ สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การออกคำสั่งทางปกครองไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี โดยไม่ได้พิจารณาข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้มีการขายเรือประมงสมุทรสมุทร ๕ ให้แก่บุคคลอื่นไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ ตามสัญญาซื้อขายเรือประมงสมุทรสมุทร ๕ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ เพียงแต่ยังมีได้ดำเนินการโอนทางทะเบียนเท่านั้น ทั้งนี้ การกระทำผิดตามที่กล่าวอ้างเกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือให้แก่ผู้ซื้อไปแล้ว และเกิดจากการกระทำของผู้ซื้อเรือประมงสมุทรสมุทร ๕ หรือบริวาร ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้มีลักษณะต้องห้ามได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้น การพิจารณาออกคำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครองเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ทุกประการแล้ว คำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีการโต้แย้งคำสั่งต่อศาลปกครองซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแต่อย่างใด กระบวนการโต้แย้งความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองจึงได้สิ้นสุดลงแล้ว โดยคำสั่งดังกล่าวมิได้ถูกยกเลิกเพิกถอน ดังนั้น คำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองจึงยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ เมื่อตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ใดจะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และมาตรา ๓๙ บัญญัติให้ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด (๒) เป็นผู้อยู่ระหว่างการถูกพักใช้ใบอนุญาตทำการประมง (๓) เป็นผู้ซึ่งอธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๕) และยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง (๔) เป็นผู้ซึ่งอธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๒) และยังไม่พ้นระยะเวลาการสั่งห้าม (๕) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต (๖) รัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศแจ้งเป็นหนังสือว่าเป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตทำการประมง หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงโดยผู้มีอำนาจของรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น (๗) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงมาแล้วสองครั้งภายในห้าปี ประกอบกับกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๖ กำหนดว่า การอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้... (๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ เห็นได้ว่า การออก

/ใบอนุญาต...

ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จึงเป็นการออกให้แก่บุคคลผู้ยื่นคำขอ ซึ่งต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต อันเป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดให้องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองต้องผูกพันตนต่อกฎหมายอย่างเคร่งครัด กล่าวคือ เมื่อองค์ประกอบส่วนเหตุเกิดขึ้นครบถ้วน องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองย่อมมีอำนาจหน้าที่กระทำการตามที่กฎหมายกำหนด หรือที่เรียกกัน ในทางกฎหมายว่า องค์กรเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมีอำนาจผูกพันในเรื่องนั้น เมื่อมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติลักษณะต้องห้ามที่เป็น ความบกพร่องหรือความไม่เหมาะสมของตัวบุคคลในการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ซึ่งมี ๗ ลักษณะต้องห้าม อันเป็นองค์ประกอบส่วนเหตุของการพิจารณาออกใบอนุญาตทำการ ประมงพาณิชย์ หรือไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ หากผู้ยื่นคำขอมีลักษณะต้องห้าม อย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาออกใบอนุญาตทำการประมง พณิชย์ ย่อมมีอำนาจในการพิจารณาออกคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้ผู้ฟ้องคดี ในฐานะผู้ยื่นคำขอได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ได้รับคำสั่งยึดเครื่องมือทำการ ประมงและกักเรือประมงตามมาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๕) ยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง และ เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑๓ (๔) อันเป็นลักษณะต้องห้ามในการขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) ประกอบบทกฎหมาย การขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๖ ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจพิจารณาออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำขอได้ ดังนั้น คำสั่ง ไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ส่วนกรณีที่ ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือสมุทรธรรม ๕ ให้แก่ผู้อื่น ไปแล้ว และการกระทำความผิดเกิดขึ้นจากการกระทำของบุคคลอื่นโดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ มีส่วนรู้เห็นหรือเกี่ยวข้องด้วย จึงไม่เข้าเงื่อนไขว่าผู้ฟ้องคดีเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) ที่คณะกรรมการมาตรการทางปกครองจะมีอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๓ (๑) (๔) และ (๕) ออกคำสั่งคณะกรรมการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึด เครื่องมือทำการประมง สั่งกักเรือประมงสมุทรธรรม ๕ และเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมง พณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ คำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ย่อมไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมมีหน้าที่ ที่จะต้องพิจารณาถึงความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าว และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อาศัยเหตุตามคำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง มาเป็นเหตุ ในการพิจารณาและยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงถือเป็นการออกคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่นกัน นั้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้เป็นข้ออ้างเดียวกันกับประเด็นก่อนนี้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามได้ให้การโต้แย้งไว้แล้วว่าคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว และเมื่อไม่ปรากฏว่า

/มีการ...

มีการโต้แย้งคำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ กระบวนการโต้แย้งความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองที่ผู้ฟ้องคดีอ้างถึง จึงได้สิ้นสุดลงแล้ว โดยคำสั่งดังกล่าวมิได้ถูกยกเลิกเพิกถอนแต่อย่างใด คำสั่งคณะกรรมการทางปกครองยังคงมีผลใช้บังคับอยู่ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๕ วรรคสอง ประกอบกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๒ (๔) และกฎกระทรวงว่าด้วยกลุ่มภารกิจ พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๒ (๒) ได้รับรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลการพิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แล้ว ได้พิจารณาคำอุทธรณ์คำสั่งไม่ออกใบอนุญาตแล้วเห็นว่า การออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชอบด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายทุกประการแล้ว จึงเห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงวินิจฉัยอุทธรณ์ยืนตามความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นไปตามขั้นตอนโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน และไม่มีเหตุที่จะเพิกถอนคำวินิจฉัยดังกล่าว ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามที่เป็นความบกพร่องหรือความไม่เหมาะสมของตัวบุคคลในการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ไม่ว่าจะเป็นการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับเรือประมงลำใดก็ตาม แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะโอนกรรมสิทธิ์เรือประมงซึ่งเป็นเรือที่ใช้กระทำความผิดดังกล่าวให้บุคคลอื่นแล้วก็ไม่อาจทำให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากการเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ได้ เป็นการพิจารณาวินิจฉัยที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้โอนกรรมสิทธิ์เรือสุมนธรสมุทร ๕ โดยการขายให้แก่ผู้อื่นไปแล้ว ก่อนการกระทำความผิดที่มีการกล่าวอ้าง ความผิดดังกล่าวจึงไม่ได้เกี่ยวข้องกับใครๆ กับผู้ฟ้องคดี แม้ในทางทะเบียนเรือสุมนธรสมุทร ๕ จะยังเป็นชื่อของผู้ฟ้องคดีอยู่ก็ตาม และคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ก็คงมีผลใช้บังคับกับเรือสุมนธรสมุทร ๕ เท่านั้น มิอาจนำมาบังคับใช้กับการพิจารณาการขอรับใบอนุญาตสำหรับเรือ ว.สุภาพร ๔ ของผู้ฟ้องคดีได้ ดังจะเห็นเจตนารมณ์ในเรื่องดังกล่าวได้จากมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่บัญญัติให้ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับเรือแต่ละลำ และหากพิจารณาผลแห่งคำสั่งดังกล่าวที่ใช้บังคับกับเรือสุมนธรสมุทร ๕ ย่อมนำมาใช้กับเรือ ว.สุภาพร ๔ รวมตลอดถึงเรือลำอื่นๆ ของผู้ฟ้องคดีด้วย ย่อมเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดีโดยสิ้นเชิง และหากพิจารณาความหมายของลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดเดียวกัน ย่อมจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลได้

/แต่การพิจารณา...

แต่การพิจารณาตีความมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) ในทางจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดีโดยสิ้นเชิง เสมือนหนึ่งห้ามผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพทำการประมงพาณิชย์ตลอดช่วงเวลา ๕ ปี เพราะผู้ฟ้องคดีย่อมไม่สามารถขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับเรือลำใดๆ ได้เลย ย่อมเป็นการละเมิดเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ย่อมเป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีเกินสมควรแก่เหตุ และมาตราดังกล่าวขัดหรือแย้งกับมาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยชัดแจ้ง นั้น มาตรา ๓๖ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติให้ผู้ใดจะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย การออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จึงเป็นการออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลที่ขอรับใบอนุญาต ซึ่งต้องพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เมื่อมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว กำหนดลักษณะต้องห้ามที่เป็นความบกพร่องหรือความไม่เหมาะสมของตัวบุคคลในการขอรับใบอนุญาตประมงพาณิชย์ ไม่ว่าจะเป็นการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับเรือประมงลำใดก็ตาม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๕) ยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง และตามมาตรา ๑๑๓ (๔) เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต อันเป็นลักษณะต้องห้ามในการขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) ซึ่งไม่จำเป็นต้องมีลักษณะต้องห้ามเฉพาะเรือประมงลำที่เคยกระทำความผิดเท่านั้น ย่อมมีลักษณะต้องห้ามที่จะขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ไม่ว่าสำหรับเรือประมงลำใด ทั้งนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นไว้ในแนวทางเดียวกันนี้ สอดคล้องกับความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสร็จที่ ๑๓๖๘/๒๕๖๑ ส่วนประเด็นข้ออ้างที่ว่า ความในมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) จำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีเกินสมควรแก่เหตุ อันขัดต่อมาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างชัดแจ้ง นั้น ตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นบทบัญญัติที่กำหนดลักษณะต้องห้ามไว้ที่ตัวบุคคลมิใช่ตัวเรือประมง เนื่องจากเป็นการลงโทษมิให้ผู้ที่เคยกระทำความผิดได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำการประมง ทั้งนี้ การกำหนดลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) มีการกำหนดระยะเวลาไว้สองปีนับแต่วันที่รับคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง และ (๕) มีการกำหนดระยะเวลาไว้ห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ซึ่งตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการให้ผู้กระทำความผิดออกจากระบบทำประมงชั่วคราว เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว ผู้ที่เคยมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) สามารถกลับเข้าสู่ระบบโดยมายื่นขอรับใบอนุญาตทำการประมงได้อีกครั้งหนึ่ง ถือเป็นการให้โอกาสผู้ที่เคยกระทำความผิดสามารถกลับมาขอรับใบอนุญาตใหม่ได้ จึงมิได้เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิให้มาขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์

/ตลอดไป...

ตลอดไป และหากบทบัญญัติดังกล่าวอนุญาตให้เรือประมงลำอื่นที่ไม่ใช่ลำที่ใช้กระทำความผิด แต่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นบุคคลเดียวกันกับเรือประมงลำที่ใช้ในการกระทำความผิดได้ ก็จะมีได้เป็นการลงโทษและป้องกันผู้ที่เคยกระทำความผิดเพราะการกระทำความผิดเกิดขึ้นได้เนื่องจากบุคคลเป็นผู้กระทำความผิด เรือประมงจึงเป็นเพียงพาหนะที่ถูกใช้กระทำความผิดเท่านั้น ดังนั้น การพิจารณาการออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาและออกคำสั่งตามขั้นตอนเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ทุกประการ ไม่ขัดต่อหลักกฎหมายทั่วไปและหรือรัฐธรรมนูญในเรื่องการจำกัดสิทธิเสรีภาพในชีวิตร่างกาย ทรัพย์สินของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด อีกทั้งไม่ปรากฏว่ามีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญว่าบทบัญญัติที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ในคดีนี้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการออกคำสั่งทางปกครองไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ และการมีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี อันเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่สามารถที่จะขอใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับเรือ ว.สุภาพร ๔ และไม่สามารถประกอบอาชีพที่ยึดทำมาหากินมาอย่างเป็นระยะเวลายาวนาน ความเสียหายที่เกิดขึ้นนอกจากจะส่งผลกระทบต่อครอบครัวของผู้ฟ้องคดีและครอบครัวลูกจ้าง เนื่องจากไม่สามารถหารายได้เลี้ยงชีพแล้วยังเกิดภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเรือนับแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๓ จนถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ และจะยังมีค่าใช้จ่ายดังกล่าวเกิดขึ้นสืบเนื่องต่อไป อีกทั้งการที่ไม่สามารถนำเรือประมง ว.สุภาพร ๔ ออกประกอบอาชีพได้ยังส่งผลให้เรือเกิดความชำรุดทรุดโทรม นั้น การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างความเดือดร้อนเสียหายว่าไม่สามารถหารายได้เลี้ยงชีพได้ ทั้งยังส่งผลกระทบต่อครอบครัวของผู้ฟ้องคดีและครอบครัวลูกจ้างนั้น เป็นค่าใช้จ่ายตามปกติวิสัยที่เจ้าของเรือประมงต้องรับผิดชอบ และเป็นต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตั้งแต่ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะออกคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงให้แก่ผู้ฟ้องคดีแล้ว และมีได้เป็นความเสียหายที่เป็นผลโดยตรงที่เกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์แต่อย่างใด และการออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ รอบปีการประมง พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๔ ที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว อีกทั้งการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ก็มีใช่เรื่องที่ผู้ฟ้องคดีจะคาดหมายได้ว่าจะได้รับใบอนุญาตแน่นอน เนื่องจากต้องขออนุญาตและผ่านการพิจารณาตามหลักเกณฑ์เสียก่อน จึงเป็นหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่เป็นเจ้าของเรือที่จะต้องบริหารจัดการภาระค่าใช้จ่ายของตนที่เกิดขึ้น ความเดือดร้อนเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง จึงมิใช่ความเสียหายที่เป็นผลมาจากการออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่อย่างใด รวมทั้งการคิดคำนวณมูลค่าความเสียหายก็เป็นการกล่าวอ้างอย่างลอยๆ ปราศจากเอกสารหรือพยานหลักฐานที่มีความน่าเชื่อถือมาสนับสนุนข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี และเมื่อคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดทุกประการ คำสั่งดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อน

/หรือเสียหาย...

หรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ ตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๖๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพประมง และเป็นเจ้าของเรือประมงชื่อ สมนาธรสมุทร ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ขนาด ๑๕๘.๙ ตันกรอส ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ เครื่องมือทำการประมงประเภทอวนล้อมจับชนิดอวนล้อมจับ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้ถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องทุกข์กล่าวโทษ ณ สถานีตำรวจภูธรตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เหตุเกิดบริเวณริมแม่น้ำบางนรา หมู่ที่ ๖ (บ้านหัวคลอง) ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ในข้อหาทำลายอุปกรณ์ลือกตริง อุปกรณ์ติดตามเรือ (VMS) และเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ติดตามเรือไปติดตั้งยังเรือลำอื่น ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและดูแลรักษาระบบติดตามเรือประมงของเรือประมงพาณิชย์ให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ต่อมา วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษเพิ่มเติม ข้อหาปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖๕ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า จากพยานหลักฐานของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมยืนยันได้ว่าการทำลายอุปกรณ์ลือกตริงระบบติดตามเรือของเรือประมงสมนาธรสมุทร ๕ และนำมาติดตั้งไว้ในเรือที่ถูกลือกไว้ ซึ่งเป็นเรือคนละลำกับเรือประมงสมนาธรสมุทร ๕ โดยมีการปลอมแปลงเครื่องหมายประจำเรือและทะเบียนเรือเป็นเรือประมงสมนาธรสมุทร ๕ และการที่ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่าได้มีการขายเรือให้แก่นายอนุชา ไพรัตน์ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ แต่มิได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์และใบอนุญาตทำการประมง โดยผู้ฟ้องคดีได้เป็นผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตทำการประมงเพื่อรักษาสิทธิการทำการประมงพาณิชย์ไว้ก่อน จึงไม่สามารถรับฟังเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีพ้นความรับผิดชอบต่อการฝ่าฝืนกฎหมายได้ พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๑๖๕ อันเป็นความผิดร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๓) และ (๑๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการมาตรการทางปกครองจึงออกคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่

/๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒...

๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ เครื่องมือทำการประมงประเภทอวนล้อมจับ ชนิดอวนล้อมจับของผู้ฟ้องคดี และกักเรือประมงชื่อ สุมนาธรสมุทร ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ไว้จนกว่า คดีจะถึงที่สุด โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้วางประกัน ตามมาตรา ๑๑๓ วรรคสอง ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ต่อมา วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ศาลจังหวัดนครราชสีมาคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อ๓๕๔/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ อ๙๐๐/๒๕๖๒ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชกำหนด การประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๑) มาตรา ๑๕๑ วรรคท้าย และมาตรา ๑๖๕ วรรคท้าย และพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๔๖ การกระทำ ของผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานปลอมแปลง ปิดบัง และเปลี่ยนเครื่องหมายประจำเรือประมงและทะเบียนเรือประมง ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ปรับ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดี มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมาย อาญา มาตรา ๘๘ คงปรับ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมาย อาญา มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ โดยให้กักขังแทนค่าปรับได้เกินกว่า ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๒ ปี หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่คำขอ ๑๑๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ต่อสำนักงานประมงอำเภอเมืองสงขลา โดยใช้เรือประมงชื่อ ว. สุภาพร ๔ หมายเลขทะเบียน ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ ใช้เครื่องมือทำการประมงประเภทอวนติดตา พื้นที่ทำการ ประมงในอ่าวไทย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้เป็นผู้มีอำนาจ ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ได้พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ของผู้ฟ้องคดีแล้วมีหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๒๖๓๑๑๑๑๓๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ แจ้งผลการพิจารณาการขออนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ไม่ออก ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ สำหรับรอบปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ตามที่ผู้ฟ้องคดี ยื่นคำขอได้ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนด การประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยได้ใช้เรือประมงชื่อ สุมนาธรสมุทร ๕ หมายเลข ทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ กระทำความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๑๖๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ เครื่องมือทำการประมงประเภทอวนล้อมจับ ชนิดอวนล้อมจับของผู้ฟ้องคดีและ กักเรือประมงชื่อ สุมนาธรสมุทร ๕ ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด และประกาศให้เรือประมงนั้นเป็นเรือ ที่ใช้ทำการประมงโดยมิชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งมีผลวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และยังไม่พ้นห้าปี นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่ง ดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่ ถูกคณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่งมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมงและยึดสัตว์น้ำ และกักเรือประมงชื่อ

/สุมนาธรสมุทร ๕...

สุนทรสนธิ ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง และเป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตฯ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ ยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตฯ โดยคำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ อันเป็นลักษณะต้องห้ามในการได้รับใบอนุญาต แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้โต้แย้งว่าขายเรือประมงชื่อ สุนทรสนธิ ๕ ให้แก่บุคคลอื่นแล้ว แต่ยังมีได้ดำเนินการเปลี่ยนชื่อทางทะเบียนเรือก็ตาม แต่เมื่อคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองดังกล่าว ยังมีได้มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขเวลาหรือโดยเหตุอื่นตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ อันเป็นลักษณะต้องห้ามในการรับใบอนุญาตฯ ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) ประกอบข้อ ๖ (๒) ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ว่าจะเป็นการขอรับใบอนุญาตฯ สำหรับเรือประมงลำใดก็ตาม ผู้ฟ้องคดีย่อมไม่ได้รับใบอนุญาตฯ ดังนั้น การออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตฯ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว และได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ถึงปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอให้ทบทวนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตและขอผ่อนผันการอนุญาตให้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงวินิจฉัยยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ซึ่งรองอธิบดีกรมประมง ปฏิบัติราชการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๙๙๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาล

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวม ๒ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์ในรอบปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ โดยใช้เรือประมง ชื่อ ว.สุภาพร ๔ เลขทะเบียนเรือ ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ แจ้งตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๕๖๓๑๑๑๑๓๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องภายในกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครอง

/ในเรื่องนั้น...

ในเรื่องนั้นจะกระทำได้อต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด มาตรา ๔๔ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผลแล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้โดยเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาคำอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งตามหนังสือ ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/ ๒๖๓๑๑๑๑๓๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ แจ้งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ที่พิพาทให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ อันเป็นการยื่นคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์จึงต้องพิจารณาคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับคำอุทธรณ์ หากมีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดหกสิบวัน ระยะเวลาการพิจารณาคำอุทธรณ์จึงจะขยายออกไปอีกสามสิบวันนับแต่วันครบหกสิบวัน ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ

/ทางปกครอง...

ทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้แจ้งเหตุจำเป็นเพื่อขอขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๒๐๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ แจ้งเหตุจำเป็นต้องขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์อีก ๓๐ วัน ซึ่งเป็นการแจ้งเหตุจำเป็นเมื่อพ้นหกสัปดาห์นับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับคำอุทธรณ์ ระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่อาจขยายออกไปตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว (เทียบเคียงคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๒๔๐/๒๕๕๕ (ประชุมใหญ่)) และต้องถือว่าวันที่ครบหกสัปดาห์ คือ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายครบตามขั้นตอนหรือวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้แล้ว และสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีได้ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยถือว่าวันถัดจากวันครบกำหนดหกสัปดาห์ คือ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ เป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี และนับเป็นวันแรกที่เริ่มใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสัปดาห์นับแต่วันดังกล่าว ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน โดยไม่ต้องรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์อีกต่อไป กล่าวคือ ภายในวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ แต่โดยที่วันดังกล่าวเป็นวันเสาร์ ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ ระยะเวลาการฟ้องคดีจึงขยายเป็นวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๙๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีต่อศาลขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ดี โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงต่อมาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๕๙๓ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นพ้องด้วยกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงวินิจฉัยยกอุทธรณ์ พร้อมแจ้งสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องคดีนี้ เห็นว่า คำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่เกิดขึ้นใหม่และมีผลเป็นการยืนยันคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ การที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องคดีต่อศาลในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ จึงเป็นการยื่นฟ้องภายในกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลจึงรับคำฟ้องที่ฟ้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้

ประเด็นที่สอง คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ในประเด็นนี้ เห็นว่าการที่ศาลจะวินิจฉัยว่าคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ศาลจะต้องตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งของ

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ แม้คำสั่งดังกล่าวจะเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีก็ตาม

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชกำหนดนี้... “ประมงพาณิชย์” หมายความว่า การทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่สิบตันกรอสขึ้นไป... “เรือประมง” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกขนาดที่ใช้หรือเจตนาจะใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะทางน้ำที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมง ขนถ่ายสัตว์น้ำ หรือแปรรูปสัตว์น้ำ มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การขออนุญาต การขอจดทะเบียน การอนุญาต การรับจดทะเบียน การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการโอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง... มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดจะทำการประมงพาณิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์จากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย มาตรา ๓๙ บัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้... (๓) เป็นผู้ที่มีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๕) และยังไม่พ้นสองปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง... (๕) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต... มาตรา ๘๑ บัญญัติว่า เจ้าของเรือที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยประเภทการใช้ทำการประมงและมีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) ติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด... มาตรา ๑๐๕ บัญญัติว่า ในกรณีมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ใดกระทำความผิดหรือเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ... (๒) สั่งยึดเครื่องมือทำการประมง สัตว์น้ำ หรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่มีไว้หรือได้มาจากการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือสั่งกักเรือประมงไว้จนกว่าจะมีการพิจารณาและมีคำสั่งตามหมวด ๑๐ หรือหมวด ๑๑ มาตรา ๑๑๐ บัญญัติว่า บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการทางปกครองที่เพียงพอเพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการใช้โทษทางอาญาที่ได้กำหนดไว้ในหมวด ๑๑ และเพื่อกำหนดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ถือเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล มาตรา ๑๑๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีอำนาจสั่งดังต่อไปนี้ (๑) ยึดสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงนั้นหรือเครื่องมือทำการประมง... (๔) เพิกถอนใบอนุญาต และประกาศให้เรือประมงนั้นเป็นเรือที่ใช้ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (๕) กักเรือประมง วรรคสอง บัญญัติว่า การสั่งยึดเครื่องมือทำการประมงตาม (๑) หรือกักเรือประมงตาม (๕) เจ้าของเรือจะวางประกันแทนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้ แต่ถ้ามีการนำเครื่องมือทำการประมงหรือเรือประมงนั้นไปใช้

/ทำการประมง...

ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอีก ให้เงินประกันนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และจะขอวางเงินประกันแทนอีกไม่ได้... วรรคสี่ บัญญัติว่า การสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองคำนึงถึงสภาพความร้ายแรงแห่งความผิด การกระทำผิดซ้ำ และการป้องกันมิให้ผู้กระทำผิดกระทำความผิดซ้ำอีก และมาตรา ๑๑๔ บัญญัติว่า การกระทำดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๑๑๓... (๓) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๑... (๑๑) ปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง... มาตรา ๑๖๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท กฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๖ กำหนดว่า การอนุญาตให้ทำการประมงพาณิชย์ ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้... (๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙... (๔) เรือประมงต้องไม่อยู่ในบัญชีรายชื่อเรือประมงที่ทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่อธิบดี คณะกรรมการมาตรการทางปกครอง หรือรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๙๔ วรรคสอง มาตรา ๑๑๓ (๔) หรือมาตรา ๑๑๖ แล้วแต่กรณี... ประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนและเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๒ กำหนดว่า ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้... (๒) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม...

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีประกอบอาชีพประมง และเป็นเจ้าของเรือประมงชื่อ สุมนาธรสมุทร ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ขนาด ๑๕๘.๙ ตันกรอส ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ เครื่องมือทำการประมงประเภท อวนล้อมจับ ชนิดอวนล้อมจับ ต่อมา วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ได้ถูกพนักงานเจ้าหน้าที่ร้องทุกข์กล่าวโทษ ณ สถานีตำรวจภูธรตากใบ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส เหตุเกิดบริเวณริมแม่น้ำบางนรา หมู่ที่ ๖ (บ้านหัวคลอง) ตำบลเจ๊ะเห อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส ในข้อหาทำลายอุปกรณ์ลือกตริง อุปกรณ์ติดตามเรือ (VMS) และเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ติดตามเรือไปติดตั้งยังเรือลำอื่น ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและดูแลรักษาระบบติดตามเรือประมงของเรือประมงพาณิชย์ให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ และเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษเพิ่มเติม ข้อหาปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖๕ แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าจากพยานหลักฐานของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมยืนยันได้ว่าการทำลายอุปกรณ์ลือกตริงระบบติดตามเรือของเรือประมง

/สุมนาธรสมุทร ๕...

สุนทรสมุท ๕ และนำมาติดตั้งไว้ในเรือที่ถูกล็อกไว้ ซึ่งเป็นเรือคนละลำกับเรือประมงสุนทรสมุท ๕ โดยมีการปลอมแปลงเครื่องหมายประจำเรือและทะเบียนเรือให้เป็นเรือประมงสุนทรสมุท ๕ และการที่ผู้ฟ้องคดีชี้แจงว่าได้มีการขายเรือให้แก่ [REDACTED] เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ แต่ไม่ได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์และใบอนุญาตทำการประมง โดยผู้ฟ้องคดีได้เป็นผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตทำการประมงเพื่อรักษาสีทึบการทำการประมงพาณิชย์ไว้ก่อน จึงไม่สามารถรับฟังเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีพ้นความรับผิดชอบต่อการฝ่าฝืนกฎหมายได้ พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๑๖๕ อันเป็นความผิดร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๓) และ (๑๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ คณะกรรมการมาตรการทางปกครองจึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๓ (๑) (๔) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดเดียวกัน ออกคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ สั่งยึดเครื่องมือทำการประมงไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่ ๖๑๙๖๐๑๐๑๐๐๒๒ เครื่องมือทำการประมงประเภทอวนล้อมจับ ชนิดอวนล้อมจับของผู้ฟ้องคดี และกักเรือประมงชื่อ สุนทรสมุท ๕ หมายเลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิและระยะเวลาการฟ้องคดีต่อศาล ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ต่อมา วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ศาลจังหวัดนราธิวาสมีคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ อ๓๕๔/๒๕๖๒ คดีหมายเลขแดงที่ อ๙๐๐/๒๕๖๒ ว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๑) มาตรา ๑๕๑ วรรคท้าย และมาตรา ๑๖๕ วรรคท้าย และพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๔๖ การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษฐานปลอมแปลง ปิดบังและเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมงและทะเบียนเรือประมง ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ปรับ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาคดีมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงปรับ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ โดยให้กักขังแทนค่าปรับได้เกินกว่า ๑ ปี แต่ไม่เกิน ๒ ปี และไม่ปรากฏว่ามีคู่ความฝ่ายใดอุทธรณ์คำพิพากษาศาลจังหวัดนราธิวาส คดีอาญาดังกล่าวจึงถึงที่สุด จากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวเห็นได้ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่มีการตรวจพบการทำลายอุปกรณ์ล็อกตรึงระบบติดตามเรือของเรือประมงสุนทรสมุท ๕ ซึ่งในขณะนั้นมีชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือ และนำมาติดตั้งไว้ในเรือที่ถูกล็อกไว้ ซึ่งเป็นเรือคนละลำกับเรือประมงสุนทรสมุท ๕ โดยมีการปลอมแปลงเครื่องหมายประจำเรือและทะเบียนเรือประมงลำดังกล่าวให้เป็นเรือประมงสุนทรสมุท ๕ อันถือเป็นการถอนทำให้เสียหาย ทำลายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งการล็อกตรึงและตราที่เจ้าพนักงานจัดทำไว้ และปลอมแปลง ปิดบัง หรือเปลี่ยนแปลงเครื่องหมายประจำเรือประมง หรือทะเบียนเรือประมง

/ประกอบกับ...

ประกอบกับตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดนราธิวาส คดีหมายเลขแดงที่ อส๐๐/๒๕๖๒ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพในคดีดังกล่าว กรณีจึงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๑๖๕ อันถือเป็นการกระทำโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๑๔ (๓) และ (๑๑) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เมื่อคำนึงถึงสภาพ ความร้ายแรงแห่งความผิดและการป้องกันมิให้ผู้กระทำทำความผิดซ้ำอีก ตามมาตรา ๑๑๓ วรคส. แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว การที่คณะกรรมการมาตรการทางปกครองอาศัยอำนาจ ตามมาตรา ๑๑๓ (๑) (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว มีคำสั่งเลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ยึดเครื่องมือทำการประมง เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ และกักเรือของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมกับความผิดของผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และเมื่อข้อเท็จจริง ปรากฏต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ เลขที่คำขอ ๑๑๕ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ต่อสำนักงานประมงอำเภอเมืองสงขลา ขอรับใบอนุญาต ทำการประมงพาณิชย์โดยใช้เรือประมงชื่อ ว. สุภาพร ๔ หมายเลขทะเบียน ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ ใช้เครื่องมือทำการประมงประเภททวนติดตา พื้นที่ทำการประมงในอ่าวไทย ซึ่งในช่วงเวลา ขณะที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดียังอยู่ภายใต้บังคับของคำสั่ง คณะกรรมการมาตรการทางปกครอง เลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวยังไม่ถูกยกเลิกหรือเพิกถอนหรือสิ้นผลลงแต่อย่างใด ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และยังไม่พ้นสองปีนับแต่ ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ และยังไม่พ้นห้าปีนับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาต ผู้ฟ้องคดีจึงมีลักษณะต้องห้ามในการได้รับ ใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๖ (๒) ของกฎกระทรวงการขออนุญาตและ การอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๒ (๒) ของประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดช่วงเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนและเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตทำการประมง พณิชย์สำหรับปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีทำการประมงพาณิชย์ในรอบปีการประมง ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ โดยใช้เรือประมง ชื่อ ว.สุภาพร ๔ เลขทะเบียนเรือ ๓๑๘๔๐๐๐๔๗ แจ้งตาม หนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๓๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ จึงชอบด้วย กฎหมายแล้ว และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี ซึ่งแจ้งตาม หนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๙๙๓๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ โดยอาศัย ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเช่นเดียวกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงชอบ ด้วยกฎหมายเช่นกัน

/ส่วนกรณี...

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้ขายเรือประมงชื่อ สมนาธรสมุทร ๕ เลขทะเบียน ๓๐๒๑๐๒๓๖๔ ให้แก่บุคคลอื่นแล้ว แต่ยังมีได้ดำเนินการเปลี่ยนชื่อทางทะเบียนเรือ และการกระทำความผิดเกิดจากบุคคลอื่น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น เห็นว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้ขายเรือประมงชื่อ สมนาธรสมุทร ๕ ซึ่งเป็นเรือที่ใช้กระทำความผิด ให้แก่นายอนุชา ไพรัตน์ ตามสัญญาซื้อขายเรือ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๑ แต่เมื่อไม่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนเรือว่าเรือลำดังกล่าวเป็นชื่อของนายอนุชา ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้ยอมรับว่า ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ดำเนินการโอนทางทะเบียน จึงรับฟังได้ว่าในขณะที่ตรวจพบการกระทำความผิดของเรือดังกล่าว ตามหลักฐานการจดทะเบียนเรือมีชื่อของผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือประมง อันเป็นพยานหลักฐานทางทะเบียนที่ทางราชการออกให้ ซึ่งย่อมเป็นเอกสารหลักฐานที่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ ผู้ฟ้องคดีจึงย่อมไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้ ประกอบกับผู้ฟ้องคดีรับสารภาพว่า เป็นผู้กระทำความผิดตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดนราธิวาส คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙๐๐/๒๕๖๒ จึงมีเหตุผลเพียงพอให้รับฟังได้ว่า ในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าของเรือที่ใช้ในการกระทำความผิด ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ในการออกคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ตามหนังสือกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๕.๓/๔๖๓๑๑๑๑๓๒๐ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ไม่ได้จัดให้ผู้ฟ้องคดีมีโอกาสที่จะได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และได้แย้งแสดงพยานหลักฐานตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี โดยมีได้พิจารณากรณีดังกล่าว และได้พิจารณายกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือกรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๕๙๙๓ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ จึงเป็นการพิจารณาอุทธรณ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน วรรคสอง บัญญัติว่า ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น (๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วน หากปล่อยให้นิ่งช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ (๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป (๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง (๔) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้... มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ไม่เป็นเหตุให้คำสั่งทางปกครองนั้นไม่สมบูรณ์ (๑) การออกคำสั่งทางปกครองโดยยังไม่มีผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเองไม่ได้นอกจากจะมีผู้ยื่นคำขอ

/ถ้าต่อมา...

ถ้าต่อมาในภายหลังได้มีการยื่นคำขอเช่นนั้นแล้ว (๒) คำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ถ้าได้มีการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง (๓) การรับฟังคู่กรณีที่จะต้องกระทำได้นั้นเป็นการมาโดยไม่สมบูรณ์ ถ้าได้มีการรับฟังให้สมบูรณ์ในภายหลัง วรรคสาม บัญญัติว่า กรณีตาม (๒) (๓) และ (๔) จะต้องกระทำก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ของหมวดนี้ หรือตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น หรือถ้าเป็นกรณีที่ ไม่ต้องมีการอุทธรณ์ดังกล่าวก็ต้องก่อนมีการนำคำสั่งทางปกครองไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองนั้น ซึ่งกรณีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการมาตรการทางปกครองว่า ได้มีการขายเรือให้กับ [REDACTED] เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๐ แต่มิได้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์และใบอนุญาตทำการประมง ซึ่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สามารถรับฟังเพื่อให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากความรับผิดชอบในการฝ่าฝืนกฎหมายได้ คณะกรรมการมาตรการทางปกครองจึงมีคำสั่งเลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ยึดเครื่องมือทำการประมง เพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของผู้ฟ้องคดี และกักเรือประมงชื่อ สมนาธรสมุทร ๕ อันเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการมาตรการทางปกครองแล้วก่อนออกคำสั่งตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งโดยการฟ้องคดีต่อศาลเพื่อให้ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งดังกล่าว คำสั่งดังกล่าวจึงมีผลใช้บังคับกับผู้ฟ้องคดี และเมื่อต่อมาผู้ฟ้องคดียื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ในขณะที่คำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครองยังไม่ถูกยกเลิกหรือเพิกถอนแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เนื่องจากถูกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและกักเรือประมง จึงเป็นการนำข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีทราบติดอยู่แล้วเกี่ยวกับคำสั่งของคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง มาใช้เป็นเหตุผลในการออกคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ภายหลังจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทบทวนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งไม่อนุญาตและขอผ่อนผันการอนุญาตให้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ โดยหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงว่าผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้กระทำความผิด และเรือที่ยื่นขออนุญาตไม่ได้ทำผิดกฎหมายประมงพาณิชย์แต่อย่างใด อีกทั้งการไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพ อันเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรม ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จ และแจ้งผลให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และแม้คำวินิจฉัยอุทธรณ์จะออกมาภายหลังจากระยะเวลา

/วินิจฉัย...

วินิจฉัยอุทธรณ์ล่วงหน้าไปแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากผู้มีส่วนวินิจฉัยอุทธรณ์ยังคงมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ต่อไปให้แล้วเสร็จ กรณีจึงเป็นการให้สิทธิโต้แย้งก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แล้ว ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า แม้ในทางทะเบียนเรือสุมนารถสมุทร ๕ จะยังเป็นชื่อของผู้ฟ้องคดีอยู่ก็ตาม และการที่คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่งเลขที่ ๒๑๑/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ก็คงมีผลใช้บังคับกับเรือสุมนารถสมุทร ๕ เท่านั้น ไม่อาจนำมาบังคับใช้กับเรือ ว.สุภาพร ๔ ของผู้ฟ้องคดีได้ ทั้งนี้ ตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่บัญญัติให้ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์สำหรับเรือแต่ละลำ และหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาความหมายของลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ ตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) แห่งพระราชกำหนดดังกล่าว ในทางว่า เมื่อคณะกรรมการมาตรการทางปกครองออกคำสั่งยึดเครื่องมือทำการประมงและยึดสัตว์น้ำ สังกัเรือประมง และเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ของเรือสุมนารถสมุทร ๕ ผลแห่งคำสั่งดังกล่าวย่อมนำมาใช้กับเรือ ว.สุภาพร ๔ รวมตลอดถึงเรือลำอื่นๆ ของผู้ฟ้องคดีด้วย ย่อมเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของผู้ฟ้องคดี เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๐ และเป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีเกินสมควรแก่เหตุ อันขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖ นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ บัญญัติว่า การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุและจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิเสรีภาพไว้ด้วย และมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ วรรคสอง บัญญัติว่า การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกัน หรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพื่อยุติการที่จำเป็นหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และโดยที่พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ตราขึ้นโดยมีความมุ่งหมายเพื่อการจัดระเบียบการประมงในประเทศไทยและในน่านน้ำทั่วไปเพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสมตามแนวทาง กฎเกณฑ์ และมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับนับถือในนานาประเทศ

/โดยมี...

โดยมีวัตถุประสงค์หลายประการ อาทิเช่น เพื่อกำหนดมาตรการในการป้องกัน ยับยั้ง และจัดการ
 การทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมง
 เพื่อบังคับใช้มาตรการตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้อย่างเป็นระบบ กำหนดโทษ
 ทางปกครองและโทษทางอาญาให้ได้สัดส่วนและเหมาะสม เพื่อป้องกันการกระทำความผิด
 เป็นต้น ดังความที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ กรณี
 จึงเห็นได้ว่า เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชกำหนดนี้
 ส่วนหนึ่งก็เพื่อป้องกันมิให้มีการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์
 และบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่าง
 ยั่งยืน อันเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังนั้น การออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลที่ยื่นคำขอรับ
 ใบอนุญาต พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๓๙ จึงได้กำหนดลักษณะต้องห้าม
 ที่เป็นการบกพร่องหรือความไม่เหมาะสมของตัวบุคคลในการขอรับใบอนุญาตทำการประมง
 พานิชย์ อันมีลักษณะเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่กระทำความผิด เป็นการ
 เฉพาะตัวและหากจะแปลความอย่างจำกัดว่าไม่ออกใบอนุญาตทำการประมงพานิชย์เฉพาะเรือ
 ลำที่ทำผิดกฎหมาย สำหรับผู้ที่เป็นเจ้าของเรือประมงหลายลำแล้วย่อมเท่ากับเป็นการส่งเสริม
 ให้มีการหลีกเลี่ยงผลทางกฎหมาย หากได้ประเมินความเสี่ยงที่จะถูกลงโทษตามกฎหมาย
 กับความคุ้มค่าของผลตอบแทนทางธุรกิจที่จะได้รับ ทั้งยังเป็นการเปิดช่องให้มีการกระทำอันเป็นเหตุ
 ที่ต้องห้ามตามกฎหมายได้ การที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็ย่อมไร้ผลและเป็นการผิดไปจากเจตนารมณ์
 ที่กฎหมายมุ่งประสงค์จะให้เกิดผลบังคับใช้ นอกจากนี้ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าว
 มีวัตถุประสงค์ให้ผู้กระทำความผิดออกจากระบบทำการประมงเพียงชั่วคราว ซึ่งมาตรา ๓๙
 มีการกำหนดลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) โดยกำหนดระยะเวลาไว้สองปีนับแต่วันที่ได้รับ
 คำสั่งคณะกรรมการมาตรการทางปกครอง และมาตรา ๓๙ (๕) มีการกำหนดระยะเวลาไว้ห้าปี
 นับถึงวันยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประมงพานิชย์ ซึ่งเมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว ผู้ที่เคย
 มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙ (๓) และ (๕) ย่อมสามารถกลับเข้าสู่ระบบโดยอาจยื่นขอรับ
 ใบอนุญาตฯ ได้อีกครั้ง กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพ
 ของผู้ฟ้องคดี หรือเป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีเกินสมควรแก่เหตุ
 หรือขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแต่อย่างใด ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้
 ส่วนคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งยืน
 ตามคำสั่งเดิมที่ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีได้รับใบอนุญาตทำการประมงพานิชย์ตามหนังสือ
 กรมประมง ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๕๑๐.๓/๓๕๖๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ นั้น เห็นว่า หนังสือ
 ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว เป็นการวินิจฉัยอุทธรณ์ในเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง
 ทางปกครองก่อนรายงานความเห็นไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง
 และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นเพียงการ

/พิจารณา...

พิจารณาทางปกครองที่ยังไม่มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี ในอันที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนหนังสือดังกล่าวได้ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจ จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า ในการจะออกใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือผู้ใดนั้น ย่อมเป็นดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่จะพิจารณาตามขั้นตอน วิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมาย กำหนด ซึ่งศาลไม่อาจก้าวล่วงไปกำหนดคำบังคับตามคำขอดังกล่าวได้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พิพากษายกฟ้อง

นายอนนต์ ทองสัมฤทธิ์
ตุลาการศาลปกครองสงขลา

นางสมพร ถาวรวิริยะนันท์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสงขลา

นายวรสิทธิ์ ตั้งสถิตพร
ตุลาการศาลปกครองสงขลา

ตุลาการเจ้าของสำนวน

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายตระหง่าน เกียรติศิริโรจน์

